

■ Δέν υπάρχει «άπάνθρωπο σχίσμα», ἀλλά ἔνστασις κατὰ τῆς ἀπανθρώπου αἰρέσεως

Ἡμερολογιακὸ Ζήτημα ἢ Αἵρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ;*

«Οἱ διαχριστιανικοὶ διάλογοι, μὲ τὶς ἀπαράδεκτες συμπεροσευχῆς καὶ τὸν συγκρητισμὸ τους, ὀδήγησαν γρήγορα στὸν διαθρησκειακὸ συγκρητισμὸ»
(Διορθόδοξο Θεολογικὸ Συνέδριο, Θεσσαλονίκη, 20-24.9.2004)

Ελλείπει χώρου καὶ στὸ παρὸν τεῦχος τοῦ Περιοδικοῦ μας, δέν εἶναι δυστυχῶς δυνατὸν νὰ συνεχισθῇ ἡ κριτικὴ ἀναφορὰ μας στὰ ἄρθρα τοῦ γέροντος **Θεοκλήτου Διονυσιάτου (γ.Θ.Δ.)**.

♦ Ἡ συνέχεια τῶν σχετικῶν ἄρθρων μας θὰ παρουσιάζεται στὸ ἐξῆς στὴν Ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων (<http://www.synodinresistance.gr>), ἐπίσης δὲ καὶ παραλλήλως στὴν ἀντι-οικουμενιστικὴ ἐφημεριδούλα μας: «**Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις**», τῆς ὁποίας ἡ ἐπανεκδόσις ἐτοιμάζεται ἐντὸς ὀλίγου.

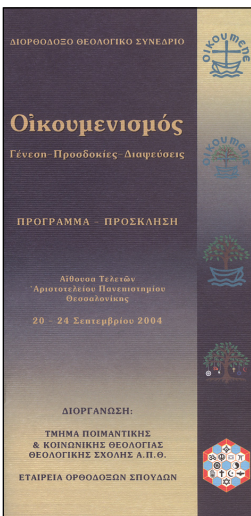
α. Πρὸς τὸ παρόν, ἐπισημαίνουμε τὴν σπουδαιότητα τῶν πορισμάτων τοῦ «**Διορθόδοξου Θεολογικοῦ Συνεδρίου**» (Θεσσαλονίκη, 20-24.9.2004), τὸ ὁποῖο εἶχε σαφῶς καὶ ἀυστηρῶς ἀντι-οικουμενιστικὸ χαρακτῆρα.

• **Ἀντιθέτως** πρὸς ὅσα ἀναληθῶς καὶ παραπλανητικῶς διατείνεται ὁ **γ.Θ.Δ.**, ὅτι δῆθεν δέν ὑφίσταται θέμα **Οἰκουμενισμοῦ (!)**,

«τελικὸ συμπέρασμα τοῦ Συνεδρίου εἶναι ὅτι οἱ συνθῆκες ἔχουν ὠριμάσει πλέον καὶ καθιστοῦν ἐπιτακτικὴ τὴν ἐπανεξέταση τῆς συμμετοχῆς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν στὸ «Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν», τὴν λεγομένη Οἰκουμενικὴ Κίνησι γενικότερα καὶ

τὶς διαθρησκειακῆς συναντήσεως» (Δελτίο Τύπου, 29.9.2004).

β. Στὸ «Συνέδριον» αὐτὸ τῆς Θεσσαλονίκης, τὸ ὁποῖο εἶχε τίτλο: «**Οἰκουμενισμὸς. Γένεση-Προσδοκίαι-Διαψεύσεις**», ἔλαβαν μέρος καὶ Ἄγιορεῖτες Πατέρες, οἱ ὁποῖοι μὲ εἰδικῆς *Εἰσηγήσεις* ἀνέτρεψαν πλήρως τὶς ἐξωπραγματικὰς ἀπόψεις τοῦ **γ.Θ.Δ.** καὶ κατέστησαν ἐμμέσως αὐτὸν καταγέλαστον.

• **Ένδεικτικῶς:** μία ἀπὸ τὶς πλέον ἐνδιαφέρουσες *Εἰσηγήσεις* ἦταν καὶ ἡ τοῦ Ἁγιορείτου Ἱερομονάχου π. Ἀλεξίου Καρακαλληνοῦ, πρώην Προτεστάντου τῶν Η.Π.Α. (βλ. τὸ πλήρες κείμενό του, ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1568/15.10.2004, σελ. 3 καὶ 4), ὁ ὁποῖος μὲ ἐξαιρετικὴ εἰλικρίνεια, θάρρος καὶ γνῶσι κατήγγειλε τὸ «**φοβερὸ ἀμάρτημα**» καὶ τὸ «**ψεῦδος**» τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ**, διεκήρυνε δὲ ὅτι

«δὲν πρέπει νὰ μᾶς παραπλάνησῃ ἡ χαμογελαστὴ μάσκα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἀντίθετος σὲ κάθε βῆμα κάποιου πὺν ψάχνει τὴν Ἀλήθεια καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἔνταξί του μέσα στὴν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ὁ Οἰκουμενισμὸς ἐνθαρρύνει τὸ αἶσθημα, πὺν πηγάζει ἀπὸ μία κατ' ἐπίφασιν ἐνότητα..., ἀποθαρρύνει τὴν ἀναζήτηση τῆς Ἀληθείας...».

γ. Γιὰ νὰ μὴ θεωρηθοῦν ὅμως ὡς ὑπερβολικὲς οἱ ἀπόψεις τοῦ π. Ἀλεξίου Καρακαλληνοῦ ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἀγνοοῦν καὶ οὔτε κἂν ὑποψιάζονται τὴν ἀπερίγραπτα διαβρωτικὴ διαδικασία τοῦ **Οἰκουμενισμοῦ** στὰ ὄρια τῶν ἐπισήμων Ὁρθοδόξων Δικαιοδοσιῶν, ἀναφέρουμε δύο πρόσφατες ἐνδεικτικὲς περιπτώσεις, οἱ ὁποῖες καταδεικνύουν χωρὶς ἀμφισημίες, ὅτι ἡ αἰρετικὴ **Βαπτισματικὴ Θεολογία**, ἡ ἐξισώνουσα τὸ Ὁρθόδοξο Βάπτισμα μὲ τὸ Βάπτισμα τῶν αἰρετικῶν, υἱοθετεῖται σταθερὰ πλέον ἀπὸ τοὺς ἐξ ὀρθοδόξων Οἰκουμενιστάς.

• **Τὸν Ἰούλιο τοῦ 2004**, τὸ «Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν Αὐστραλίας» (ἓνα εἶδος τοπικοῦ «Π.Σ.Ε.»), διεκήρυνε τὰ ἐξῆς ἀπίστευτα:

*«**ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕ** μαζί - Νὰ ἀναγνωρίσουμε τὸ **Μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος** πὺν ἐπιτελέσθηκε σὲ κάθε ἐκκλησία καὶ νὰ **προωθήσουμε τὴν χρῆσι κοινῆς Βεβαιώσεως Βαπτίσεως.***

Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία Αὐστραλίας

Ἀντιοχειανὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία

Ἀρμενικὴ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία

Ἑλληνορθόδοξος Ἀρχιεπισκοπὴ Αὐστραλίας

Ἐνωμένη Ἐκκλησία Αὐστραλίας

Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία Αὐστραλίας

Ὁμοσπονδία Κογκρεσιοναλιστῶν Αὐστραλίας

Ρουμανικὴ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία

Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία Αὐστραλίας ».

(βλ. «A National Covenant»/Μία Ἐθνικὴ Διαθήκη - Ἐκ τοῦ Διαδικτύου).

• **Τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 2004**, κατὰ τὴν **ΙΓ' Συνάντησιν** μεταξὺ θεολόγων τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Προτεστάντικῆς

«Εὐαγγελικῆς Ἐκκλησίας ἐν Γερμανίᾳ» (Φανάριον, 16-22.9.2004), διεκηρύχθη τὸ ἑξῆς πρωτοφανές:

«Παρότι αἱ Ἐκκλησίαι ἡμῶν δὲν εὐρίσκονται εἰσέτι εἰς κοινωνίαν, θεωροῦμεν ἐκατέρωθεν τὰ μέλη ἡμῶν ὡς δεβαπτισμένα καὶ ἀπορρίπτομεν τὸν ἐπαναβαπτισμόν. Οἱ συμμετέχοντες εἰς τὸν διάλογον χαιρετίζουν τὰς προσπάθειάς τῶν Ἐκκλησιῶν ἐν Γερμανίᾳ (Οἰκουμενικὸν Συμβούλιον τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν) διὰ τὴν προσπάθειαν ἐπιτεύξεως συμφωνίας ὡς πρὸς τὴν ἐκατέρωθεν ἀναγνώρισιν τοῦ Βαπτίσματος».

(βλ. «Κοινὸν Ἀνακοινωθέν», Θέμα: «Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Σωτηρία τοῦ Κόσμου» - Ἐκ τοῦ Διαδικτύου: Ἐπίσημος Ἰστοσελίδα τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως).

* * *

ΕΠΙ τῶν θεμάτων ὅμως αὐτῶν θὰ ἐπανέλθουμε κριτικὰ καὶ ἀναλυτικὰ, διότι ὑπάρχει μεγάλη σύγχυσις, ἐφ' ὅσον ὁ **Οἰκουμενισμὸς** ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς νὰ θεωρῆται τὸ πολὺ ὡς μία **κανονικὴ ἐκτροπή**, λόγῳ τῶν συμπροσευχῶν κλπ., ἐνῶ ἀποσιωπᾶται ἐνόχως τὸ χεῖριστον, ὅτι συνιστᾷ μίαν **μεγάλῃ αἵρεσι**, ἡ ὁποία ὑπονομεύει τὰ ἐκκλησιολογικὰ θεμέλια τῆς Ὁρθοδοξίας.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 323/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 132-133